

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 3 oktober 2017 met nummer RvVb/S/1718/0124
in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0556/SA

Verzoekende partij	mevrouw Peggy VAN LIERDE vertegenwoordigd door advocaat Koenraad MAENHOUT met woonplaatskeuze op het kantoor te 2600 Antwerpen, Filip Williotstraat 30 bus 0102
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN vertegenwoordigd door de heer Johan KLOKOCKA

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 6 april 2017 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 16 februari 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen van 19 september 2016 verworpen.

De verwerende partij heeft aan Qahraman SCHEKHMOUS, hierna de aanvrager, een stedenbouwkundige vergunning verleend volgens de tijdens de beroepsprocedure ingediende beperkt aangepaste plannen en onder voorwaarden voor het bouwen van een meergezinswoning op een perceel gelegen te 9500 Onkerzele (Geraardsbergen), Zonnebloemstraat, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie A, nummer 0686K.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing en het administratief dossier in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 29 augustus 2017.

Advocaat Carmine MOONEN *loco* advocaat Koenraad MAENHOUT voert het woord voor de verzoekende partij. De heer Johan KLOKOCKA voert het woord voor de verwerende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De aanvrager dient op 9 juni 2016 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het bouwen van een meergezinswoning” op een perceel gelegen te 9500 Onkerzele (Geraardsbergen), Zonnebloemstraat.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, vastgesteld met koninklijk besluit van 30 mei 1978, in woongebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 21 juni 2016 tot en met 20 juli 2016, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

Het agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 6 september 2016 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 19 september 2016 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de aanvrager. Het college beslist:

“ ...

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

De aanvraag is conform met de bepalingen van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening ter vrijwaring van het woonklimaat en het waardevol bouwkundig erfgoed.

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke ordening. Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften, opgelegd daar een RUP, een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling, zodat bij de beoordeling van onderhavige aanvraag naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het woongebied geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd. Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend.

De 3 woongelegenheden zijn compact maar toch voldoende ruim om een degelijke woonkwaliteit, aangepast aan de hedendaagse comforteisen, te kunnen bieden. Er rest nog enige tuinzone over, dewelke deels zal worden ingericht als tuinzone bij het gelijkvloers appartement en deels dienst zal doen als gemeenschappelijke tuinzone. Via terrassen wordt voldoende buitenleefruimte gecreëerd. De terrassen zullen dermate ingeplant worden dat de hinder voor de aanpalende eigenaars minimaal zal zijn.

De bouwvrije zijdelingse, strook naast de meergezinswoning zal 3 meter breed zijn. Aangezien er in de rechterzijgevel quasi geen raamopeningen worden gecreëerd kan deze afstand van 3 meter aanvaard worden. Er zullen in de voortuin 3 parkeerplaatsen worden ingericht. De parkeerdruk wordt binnen het eigen terrein opgevangen en er wordt geen verkeersonveilige situatie gecreëerd.

Gelet op de omvang van de bouwplaats en de voorgestelde 3 appartementen wordt een dichtheid gerealiseerd van 33 woningen/hectare. Dergelijk verdichtingsvoorstel is op deze plek, binnen het kleinstedelijk gebied, zeker aanvaardbaar.

De nieuwbouw zal aan de straatzijde aansluiten (kroonlijsthoogte + dakhelling) aan het gabariet van de bestaande aanpalende halfopen bebouwing. Voorgesteld project vormt een hedendaags, samenhangend architecturaal geheel dat zich op een kwalitatieve wijze zal integreren in de omgeving en in het straatbeeld zonder de draagkracht van het terrein of van de omgeving te overstijgen. Er kan aldus worden geconcludeerd dat de voorgestelde meergezinswoning in het straatbeeld zal inpassen.

...

VOORWAARDEN

- a) De terrassen op de verdiepingen dienen in zuidoostelijke richting te worden afgesloten met een 1,8 meter hoog, doorschijnend, niet-doorzichtig scherm.
  - b) Het terras op het gelijkvloers dient in zuidoostelijke richting te worden afgesloten met een natuurlijk groenscherm.
  - c) Het gewijzigd inplantingsplan van 14 juli 2016 dient te worden gevolgd maar de tuinberging dient op 1 meter, van de linkerperceelsgrens te worden opgericht. De vloerplas van de tuinberging mag max. 0,15 meter boven het bestaande maaiveld liggen.,
  - d) Het advies van de Brandweer van 21 juni 2016 is stipt na te leven.
  - e) Het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer van 6 september 2016 is stipt na te leven.
  - f) Het advies van Intergem van 21 juni 2016 is stipt na te leven.
  - g) Eventuele ophogingen en uitgravingen dienen beperkt te blijven tot de strikt noodzakelijke niveauwijzigingen voor de oprichting van de meergezinswoning en voor de toegang tot de meergezinswoning. Het ophogen van de tuinzone wordt niet toegestaan.
  - h) De zichtbaar overblijvende onderdelen van de scheidingsmuur moeten esthetisch verantwoord en volgens de regels der kunst afgewerkt worden.
- ...

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 21 november 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 6 januari 2017 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de gewijzigde plannen.

Na de hoorzitting van 17 januari 2017 verklaart de verwerende partij het beroep op 16 februari 2017 ongegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning volgens de tijdens de beroepsprocedure ingediende beperkt aangepaste plannen en onder voorwaarden. De verwerende partij beslist:

“ ...

1.4 Beschrijving van de omgeving, de bouwplaats en het project

Het eigendom maakt deel uit van de rand van het kleinstedelijk gebied. In de onmiddellijke omgeving bevinden zich hoofdzakelijk woningen afgewisseld met diverse voorzieningen: een atletiekpiste, een cinemacomplex, het Abdijpark en een kleinschalig winkelcentrum. Het bouwlint is zeer divers qua typologie en inplanting, en bestaat zowel uit vrijstaande als halfopen residentiële woningen.

De bouwplaats is gelegen langs de westzijde van de Zonnebloemstraat, zijnde een voldoende uitgeruste gewestweg, en is 905,6m² groot. Het eigendom paalt over een lengte van 10,5m aan de voorliggende weg en is circa 90m diep. Het perceel helt af naar achteren toe.

Het eigendom is onbebouwd. Op het linksaanpalende perceel staat op de grens met voorliggend perceel een halfopen woning bestaande uit 3 bouwlagen onder een licht hellend lessenaarsdak. Deze woning is ingeplant op ongeveer 16m van de rooilijn. Op het rechtsaanpalend perceel staat een open bebouwing van één bouwlaag onder een hellende bedaking.

Voorliggende aanvraag beoogt het oprichten van een halfopen meergezinswoning met 3 wooneenheden, tegen de wachtgevel van de linksaanpalende woning.

Het ontworpen gabariet bestaat uit 3 volwaardige bouwlagen onder een lessenaarsdak. Op elk niveau wordt één wooneenheid ingericht. De bouwdiepte op het gelijkvloers bedraagt 15m en op de verdiepingen 12m. Het doorschietend gelijkvloers volume zal afgewerkt

worden met een plat dak. Langs voor- en achterzijde worden grote raamvlakken en balkons voorzien. De balkons springen 1,9m terug t.o.v. de linker perceelsgrens.

In de voortuin worden 3 parkeerplaatsen aangelegd.

In de achtertuin wordt op circa 16m van de achtergevel van de meergezinswoning een houten tuinberging opgericht tot tegen de linker perceelsgrens. De tuinberging heeft afmetingen van 7,1m op 4m en wordt afgedekt met een plat dak met een hoogte van 2,54m.

...

1.7 Argumentatie appellant, hier de derde-beroepinsteller

Appellant is eigenares en bewoonster van het linksaanpalend pand.

1. Om te voldoen aan de verplichting de aanvraag te onderwerpen aan een openbaar onderzoek zoals vereist door voormeld besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 had het college van burgemeester en schepenen de vergunningsaanvraag moeten weigeren, minstens een nieuw openbaar onderzoek moeten organiseren, opdat appellant met kennis van zaken haar opmerkingen had kunnen formuleren aangaande het gewijzigde inplantingsplan van de tuinberging.

De wijziging had tevens aanleiding tot een gewijzigd advies van het Agentschap voor Wegen en Verkeer. Ook hieruit blijkt dat de wijziging geen betrekking heeft op een "bijkomstigheid", zodat de vergunning niet kon worden verleend zonder onderwerping aan bijkomend openbaar onderzoek.

Het is niet uitgesloten dat de aangebrachte wijzigingen onvoldoende tegemoet komen aan de opmerkingen van de bezwaarindiener.

In zoverre de Deputatie een andere mening zou zijn toegedaan, wenst appellant nog op te merken dat de tuinberging op de plannen wordt weergegeven met een breedte van 4m en een diepte van 7,1m, doch als totaaloppervlakte 50m² wordt weergegeven. Een totaaloppervlakte van 50m² is echter te groot om te voorzien als tuinberging zodat verzoekster vraagt de maximale afmetingen van 7,10m en 4m als voorwaarde op te leggen in geval van afgifte van de vergunning, alsook te bevestigen dat deze minstens 1m van de scheidingslijn moet worden verwijderd.

Bovendien merkt appellant op dat de plaatsing van de tuinberging op de aangegeven locatie onvermijdelijk zal leiden tot bijkomende kapping van hoogstammige bomen en dient te worden onderzocht of dit niet kan worden vermeden. Op de plannen staat ten onrechte aangegeven dat er geen hoogstammige bomen of markante hagen te verwijderen zouden zijn.

2. Het gebouw zoals thans vergund door het College van Burgemeester en Schepenen is 7,10m breed. Op de plannen staat aangegeven dat er nog een afstand van 3m zou worden gerespecteerd t.o.v. de perceelsgrens aan de rechterzijde van het perceel. Appellant stelt echter dat de afstand gemeten tussen de gezamenlijke muur en voormelde perceelsgrens slechts 9,49m bedraagt. Bij het verlenen van de vergunning is het college van burgemeester en schepenen voortgegaan op onjuiste feitelijke gegevens, zoals verkeerdelijk weergegeven op de plannen van de vergunningsaanvrager.

Ingevolge de inplanting en de zeer beperkte afstand tussen de woning en de perceelsgrens kan de vergunning de toets van de vereiste van een goede ruimtelijke ordening onmogelijk doorstaan.

3. De verwijzing naar het feit dat er op een afstand van 500m wel meergezinswoningen voorkomen, is niet relevant om de inpasbaarheid in de onmiddellijke omgeving te beoordelen. De aangevraagde meergezinswoning is niet in overeenstemming met de vereisten van een goede ruimtelijke ordening. Een dergelijke woning hoort niet in de omgeving van de vergunningsaanvraag. Bovendien zijn de wooneenheden zeer compact ontworpen en overigens manifest tegenstrijdig met de bepalingen van de eigen stedenbouwkundige verordening van de Stad Geraardsbergen.

4. Door het oprichten van een muur (uitbouw gelijkvloerse verdieping + groenscherm terras) die 8m voorbij de achtergevel van de woning van appellant komt, zal appellant ernstig worden gehinderd op vlak van uitzicht en zonlicht. Ook vanop de eerste verdieping en het terras op de tweede verdieping zal verzoekster voortaan moeten kijken op een diepe en hoge blinde muur. De muur zal niet enkel het uitzicht wegnemen van de groene omgeving, tevens zal verzoekster verlies aan licht, lucht en zoninval lijden.

Het appartement op de gelijkvloerse verdieping reikt maar liefst 4,1m dieper, de appartementen op de eerste en tweede verdieping zijn 1,1m dieper in vergelijking met de achterzijde van de woning van appellant. Daarenboven is elke verdieping voorzien van terrassen, afgescheiden met een (groen)schermb van 1,8m hoog (het college van burgemeester en schepenen besloot ingevolge het door verzoekster ingediende bezwaar om als voorwaarde op te leggen dat het scherm op het gelijkvloers een groenscherm moet zijn; op de andere verdiepingen gaat het om een doorschijnend, niet-doorzichtig scherm). Minstens had het veel logischer geweest indien de aanvrager het profiel van de aangevraagde woonst had laten overeenstemmen met de bouwdiepte van de bestaande woning van verzoekster. Op vlak van functionele inpasbaarheid had een aanvraag voor een eengezinswoning dan ook zonder twijfel wenselijker geweest. In dergelijk geval had zich immers geen probleem gesteld op vlak van bewoonbare en zou er bijgevolg ook geen noodzaak zijn ontstaan om verder dan het profiel van de woning van appellant te bouwen. Gelet op het feit dat de vergunning zoals afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen niet beantwoordt aan de vereisten van een goede ruimtelijke ordening en de vele hinderaspecten, welke het normale niveau van te dulden hinder alleszins overschrijdt, dient de vergunning te worden geweigerd.

2. Motivering

2.3 De juridische aspecten

A. Toetsing aan de gewestplanvoorschriften

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

B. Toetsing aan de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening inzake meergezinswoningen

De gemeentelijke stedenbouwkundige verordening ter vrijwaring van het woonklimaat en het waardevol bouwkundig erfgoed van de stad Geraardsbergen van 12 oktober 2010 schrijft in art. 11 voor dat bij een aanvraag voor het bouwen van een meergezinswoning volgende afmetingen moeten worden gerespecteerd:

- Woonentiteiten met 2 slaapkamers moeten een totale nuttige vloeroppervlakte hebben van 75 m²

- Woonentiteit met 3 slaapkamers moeten een totale nuttige vloeroppervlakte hebben van 85 m².

Appellant stelt dat uit de statistiek van de bouwvergunningen gevoegd bij de aanvraag blijkt dat het gelijkvloers appartement (met 3 slaapkamers) slechts een oppervlakte van 72 m² heeft, en de appartementen op de eerste en tweede verdieping (telkens 2 slaapkamers) slechts een oppervlakte van 62 m².

De oppervlaktes vanuit het statistisch formulier betreffen echter enkel de woonvertrekken, waarbij badkamer en wc niet ingerekend zijn.

Het gelijkvloers appartement heeft inclusief hall, wc en badkamer een oppervlakte van 85 m²; De appartementen op de verdiepingen hebben een oppervlakte van 67,5m².

Ook indien badkamer en wc bij de nuttige vloeroppervlakte gerekend worden, voldoen de woonentiteiten op de verdiepingen niet volledig aan de vereiste oppervlaktes.

Dit is in strijd met de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening.

Art. 4.4.1. §1. VCRO bepaalt dat in een vergunning, na een openbaar onderzoek, beperkte afwijkingen kunnen worden toegestaan op stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften met betrekking tot perceelsafmetingen, de afmetingen en de inplanting van constructies, de dakvorm en de gebruikte materialen en dat geen afwijkingen kunnen worden toegestaan voor wat betreft 1° de bestemming, 2° de maximaal mogelijke vloerterreinindex en 3° het aantal bouwlagen.

Hierbij wordt onder 'stedenbouwkundig voorschrift' verstaan (art. 1.1.2.13° VCRO):

"Een reglementaire bepaling, opgenomen in:

- a) een ruimtelijk uitvoeringsplan,
- b) een plan van aanleg,
- c) een stedenbouwkundige verordening, of een bouwverordening vastgesteld op grond van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996."

De aanvraag werd aan een openbaar onderzoek onderworpen.

De oppervlakteafwijking bedraagt zo'n 10%.

De afwijking leidt niet tot een bebouwing die afwijkt van wat de gemeentelijke verordening tot doel heeft, namelijk een maximaal wooncomfort en het creëren van een uniform straatbeeld.

Indien de slaapkamers 2 op plan aangeduid zouden zijn als bureau, hobbyruimte, dressing of dergelijke zouden de woontiteiten op de verdiepingen wel in overeenstemming zijn met de gemeentelijke verordening, aangezien het dan slechts 1-slaapkamerappartementen zouden betreffen.

De voorliggende aanvraag omvat geen strijdigheden met essentiële elementen uit de gemeentelijke verordening inzake meergezinswoningen en valt binnen het toepassingsgebied van voormelde afwijkingsbepaling, zo de wooneenheden op de eerste en tweede verdieping als één-slaapkamerappartementen aanzien worden.

Na de hoorzitting werd een beperkt gewijzigd plan neergelegd waarop de appartementen aangepast werden, en waarop de perceelsbreedte, die op de oorspronkelijke plannen niet correct ingetekend was, correct ingetekend werd. Deze beperkte aanpassingen kunnen aanvaard worden lopende de procedure.

2.4 De goede ruimtelijke ordening

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke ordening.

Elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning dient hierbij beoordeeld in functie van een verantwoorde stedenbouwkundige uitbouw van het betrokken gebied en in de context van het omliggende bebouwingsbeeld in toepassing van artikels 1.1.4. en 4.3.1. van de VCRO.

De bouwplaats is gelegen langsheen de gewestweg Zonnebloemstraat, in een omgeving die gekenmerkt wordt door vooral eengezinswoningen, en beschikt over een voldoende uitrustingsniveau. De centrale ligging van de bouwplaats binnen het kleinstedelijk gebied Geraardsbergen verdraagt de realisatie van een verdichtingsproject, de directe omgeving beschikt immers over voldoende uitrustingen (een winkelcomplex met 5 handelszaken waaronder een grootschalige voedingswinkel, een cinemacomplex, een atletiekpiste,...) om de realisatie van een verdichtingsproject functioneel inpasbaar te maken.

Het oprichten van een meergezinswoning met wooneenheden die over voldoende faciliteiten beschikken en voldoende groot zijn, kan binnen deze omgeving aanvaard worden en kan beschouwd als een te verwachten evolutie in de ruimtelijke ordening binnen een stedelijke kern, waar dergelijke verdichtingsprojecten op hun plaats zijn. Gelet op de omvang van de bouwplaats en de voorgestelde 3 appartementen wordt een dichtheid gerealiseerd van 33 woningen/hectare. Dergelijk verdichtingsvoorstel is op deze plek, binnen het kleinstedelijk gebied, zeker aanvaardbaar.

De bouwplaats heeft een oppervlakte van 905,6m² en paalt over een afstand van 10,5m aan de voorliggende weg. De oprichting van 3 nieuwe woonentiteiten wordt als functie aanvaardbaar bevonden, mede in het kader van zuinig ruimtegebruik.

Op de eerste plaats kan vastgesteld dat de appartementen voldoende kwalitatief blijken en elk over voldoende vloeroppervlakte beschikken. Alle appartementen beschikken over 2 of 3 slaapkamers. De interne indeling en de circulatieruimtes zijn logisch en functioneel. Elk appartement heeft een eigen buitenruimte, in de vorm van terras of balkon. De terrassen worden dermate ingeplant -ze springen 1,9m terug t.o.v. de linker perceelsgrens- dat de hinder voor de aanpalende eigenaars minimaal zal zijn. Er rest nog voldoende tuinzone over, dewelke deels zal worden ingericht als tuinzone bij het gelijkvloers appartement en deels dienst zal doen als gemeenschappelijke tuinzone. Vooraan op het terrein wordt per woongelegenheden een parkeerplaats voorzien, en achteraan in de tuinzone een bergruimte voor fietsen, afval, e.d. De parkeerdruk wordt binnen het eigen terrein opgevangen en er wordt geen verkeersonveilige situatie gecreëerd.

Qua volume en schaalgrootte dient vastgesteld dat een bouwdiepte van 15 m op het gelijkvloers en 12 m op de verdieping als een standaard-diepte binnen woongebied wordt aangenomen, ook al komt hierdoor de gelijkvloerse bouwdiepte 4,1m dieper, en de bouwdiepte op de eerste en tweede verdieping 1,1m dieper dan de achterzijde van de woning van appellant. De kroonlijsthoogte en dakhelling sluit perfect aan bij de linksaanpalende woning. Het voorgestelde ontwerp wordt perfect verenigbaar bevonden in het straatbeeld.

Er werd voor de oorspronkelijke plaatsing van de tuinberging aan de straatzijde een negatief advies verleend door het agentschap Wegen en Verkeer. Appellant heeft tijdens het openbaar onderzoek bovendien de wens uitgerukt om de tuinberging achterin de tuin te plaatsen, gezien gevreesd wordt voor geurhinder door het stockeren van afval. In navolging hiervan werd door de aanvrager een beperkt aangepast inplantingsplan ingediend, met de inplanting van de tuinberging (4m op 7,1m) in de tuinzone, op circa 16m van de achtergevel van de meergezinswoning. Er wordt dus duidelijk tegemoet gekomen aan het bezwaar van appellant. De tuinberging moet wel op minimum 1m van de perceelsgrens worden opgericht, om de hinder t.a.v. de aanpalenden zo beperkt mogelijk te houden.

Indien hiervoor hoogstammige bomen moeten gerooid worden dient hiervoor nog een aparte stedenbouwkundige vergunning te worden aangevraagd. Het rooien van struikgewas en niet-hoogstammige bomen is vrijgesteld van vergunning. Er kan in elk geval gesteld worden dat het aanwezige groen geen bijzondere landschappelijke waarde heeft. De bouwvrije zijdelingse strook naast de meergezinswoning bedraagt 3m. Aangezien er in de rechterzijgevel quasi geen raamopeningen worden gecreëerd kan deze afstand van 3m aanvaard worden. Volgens appellant is de breedte van het perceel slechts 9,49m, zodat het gebouw zelf geen 7,1m breed kan zijn, zodat het college van burgemeester en schepenen voortgegaan is op onjuiste feitelijke gegevens.

De vergunningverlenende overheid dient uit te gaan van de juistheid van de ingediende plannen. Het is de verantwoordelijkheid van de architect om ervoor te zorgen dat de uitwerking van het project overeenstemt met de plannen, zoniet dienen de werken achteraf geregulariseerd te worden.

Het college van burgemeester en schepenen legde -ingevolge het door appellant ingediende bezwaar- als voorwaarde op dat het scherm op het gelijkvloers een groenscherm moet zijn, en dat het op de andere verdiepingen een doorschijnend, niet-doorzichtig scherm moet zijn. Zodoende worden voldoende maatregelen getroffen om de hinder naar de aanpalende te beperken, geenszins is er sprake van het overstijgen van de maat van normale burenhinder. Deze door het college opgelegde voorwaarden kunnen gevolgd worden.

Voorliggend project integreert zich op een stedenbouwkundig verantwoorde manier binnen het bestaande weefsel en brengt de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang. Het beoogde bouwprogramma wordt op kwalitatieve wijze ingepast op dit terrein. De goede plaatselijke aanleg van deze plek en van de omgeving wordt niet geschaad door hetgeen hier voorgesteld wordt.

2.5 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het derdenberoep niet voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning kan ingewilligd worden volgens de tijdens de beroepsprocedure ingediende beperkt aangepaste plannen onder volgende voorwaarden:

a) De terrassen op de verdiepingen dienen in zuidoostelijke richting te worden afgesloten met een 1,8 meter hoog, doorschijnend, niet-doorzichtig scherm.

b) Het terras op het gelijkvloers dient in zuidoostelijke richting te worden afgesloten met een natuurlijk groenscherm.

c) Het gewijzigd inplantingsplan van 14 juli 2016 dient te worden gevolgd maar de tuinberging dient op 1 meter van de linkerperceelsgrens te worden opgericht. De vloerplas van de tuinberging mag max. 0,15 meter boven het bestaande maaiveld liggen.

d) Het advies van de Brandweer van 21 juni 2016 is stipt na te leven.

e) Het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer van 6 september 2016 is stipt na te leven.

f) Het advies van Intergem van 21 juni 2016 is stipt na te leven.

g) Eventuele ophogingen en uitgravingen dienen beperkt te blijven tot de strikt noodzakelijke niveauwijzigingen voor de oprichting van de meergezinswoning en voor de toegang tot de meergezinswoning. Het ophogen van de tuinzone wordt niet toegestaan.

h) De wooneenheden op de eerste en tweede verdieping worden als één-slaapkamerappartementen vergund.

...

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering niet.

Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Ernstige middelen

Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In het eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de goede ruimtelijke ordening, meer bepaald de artikelen 1.1.4 en/of 4.3.1, §2 VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet), van artikel 4.7.23, §1 VCRO, en van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

In dit middel meent de verzoekende partij in essentie dat de verwerende partij bij het beoordelen van de verenigbaarheid van het project op vlak van schaal, functionele inpasbaarheid en visueel vormelijke elementen geen rekening heeft gehouden met de onmiddellijke omgeving, die zou gekenmerkt worden door eengezinswoningen, maar eerder met de ruimere omgeving, waar verschillende voorzieningen (winkelcentrum, atletiekpiste, cinema...) voorkomen. De verwerende partij vermeldt dat de directe omgeving over voldoende uitrustingen beschikt om de realisatie van een verdichtingsproject functioneel inpasbaar te maken. Volgens de verzoekende partij liggen deze voorzieningen op een zeer ruime afstand van het perceel van de aanvraag. De verzoekende partij stelt dat gelet op het gebrek aan meergezinswoningen in de onmiddellijke omgeving, de aanwezigheid van voormelde uitrustingen en de aanvaardbare verdichting, niet relevant is noch een verantwoording kan zijn bij de beoordeling van de inpasbaarheid in de onmiddellijke omgeving.

2.

De verwerende partij stelt dat zij zowel de onmiddellijke als de ruimere omgeving in haar beoordeling heeft betrokken. Zij wijst erop dat het bouwlint waarin het perceel van de aanvraag gelegen is zeer divers is qua typologie en inplanting, en dat deze deel uitmaakt van een kleinstedelijk gebied, gekenmerkt door verschillende functies. De verzoekende partij zou er daarnaast niet in slagen uiteen te zetten waarom de meergezinswoning niet zou thuishoren in de bestaande omgeving. Het project wordt volgens de verwerende partij kwalitatief ingepast in de onmiddellijke omgeving en schaadt de goede plaatselijke aanleg niet, zodat de meergezinswoning ook in een omgeving met enkel eengezinswoningen, wat hier niet het geval is, kan bestaan.

Beoordeling door de Raad

1.

De bestreden beslissing bevat een omschrijving van de relevante omgeving van het perceel van de aanvraag. Hieruit blijkt dat de omgeving eengezinswoningen omvat, maar ook diverse voorzieningen als een atletiekpiste, een cinemacomplex, een park en een kleinschalig winkelcentrum. Voorts blijkt dat het betreffende bouwlint zeer divers is qua typologie en inplanting.

Bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening overweegt de verwerende partij in de bestreden beslissing dat de omgeving gekenmerkt wordt door eengezinswoningen en over een voldoende uitrustingsniveau beschikt. Gelet op deze uitrustingen en de ligging van de bouwplaats gelegen binnen het kleinstedelijk gebied Geraardsbergen, oordeelt de verwerende partij dat een verdichtingsproject, zoals beoogd door de aanvraag, functioneel inpasbaar en aanvaardbaar is.

2.

Gelet op deze overwegingen in de bestreden beslissing bij de beschrijving van de omgeving en de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, kan de verzoekende partij dan ook niet gevolgd worden waar zij stelt dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de onmiddellijke omgeving of zich op onjuiste gegevens zou hebben gebaseerd.

Hierbij moet opgemerkt worden dat de verwerende partij de verenigbaarheid van het aangevraagde project met de goede ruimtelijke ordening dient te beoordelen in het licht van de 'relevante' in de omgeving bestaande toestand, rekening houdende met de specifieke gegevens van het dossier en

met de aandachtspunten en criteria van artikel 4.3.1 §2, eerste lid, 1° VCRO voor zover deze nuttig zijn. De verzoekende partij lijkt op het eerste gezicht enkel de eengezinswoningen als relevant aandachtspunt in de onmiddellijke omgeving in ogenschouw te nemen, maar toont niet aan waarom de bestaande uitrustingen in de omgeving en de ligging in een stedelijke kern, zoals aangehaald in de beoordeling door de verwerende partij, *in casu* niet relevant zouden zijn en niet kunnen dienen als grond om verdichting op deze locatie aanvaardbaar te achten. De beoordeling in de bestreden beslissing van de verenigbaarheid van de aanvraag met de in de omgeving bestaande toestand kan op het eerste gezicht niet beschouwd worden als een foutieve, onredelijke of onzorgvuldige beoordeling.

Het middel is niet ernstig.

Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In het tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.3.1, §1, tweede en derde lid VCRO, de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet, en van het zorgvuldigheidbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

In dit middel is de verzoekende partij van oordeel dat de planaanpassingen doorgevoerd na de hoorzitting van 17 januari 2017, ook al komen ze tegemoet aan een door haar tijdens het openbaar onderzoek opgeworpen bezwaar, geen betrekking hebben op kleine planwijzigingen en niet voldoen aan de eerste en derde voorwaarde van artikel 4.3.1, §1, derde lid VCRO. Wat de eerste voorwaarde van vermeld artikel betreft zal de versmalling van het gebouw naar de achterzijde toe immers leiden tot het compacter worden van de leefruimtes, waardoor de verzoekende partij meent hinder op vlak van bouwdichtheid en visueel vormelijke hinder te zullen ondervinden, zodat afbreuk wordt gedaan aan de goede ruimtelijke ordening. Betreffende de derde voorwaarde, die stelt dat de rechten van derden niet kennelijk geschonden mogen worden, meent de verzoekende partij dat dit wel het geval is waar het terras op de eerste verdieping wordt uitgebreid zodat de inblik op haar woning en tuin wordt vergroot.

Daarnaast zou de verwerende partij geen rekening hebben gehouden met de vaststelling van de landmeter in het opmetingsplan, waarop de aangepaste plannen gebaseerd zijn, dat de perceelgrenzen niet precies bepaald kunnen worden. De verwerende partij zou hieromtrent een zorgvuldig onderzoek moeten hebben doorgevoerd, vooraleer een vergunning te verlenen.

2.

De verwerende partij meent dat niet wordt aangetoond dat de beperkte planwijziging niet aan alle voorwaarden van artikel 4.3.1, §1, derde lid VCRO zou voldoen. Zij stelt dat alle planwijzigingen, zoals ook blijkt in de opsomming van de verzoekende partij, betrekking hebben op kennelijk bijkomstige zaken of tegemoet komen aan de ingediende bezwaren. Zo worden de terrassen verminderd in oppervlakte ofwel miniem (met 2 m²) uitgebreid. De oppervlakte van de leefruimtes in de appartementen en deze van de tuinberging wordt eveneens beperkt. Hierdoor wordt de zijdelingse bouwrijze strook tot de vereiste drie meter uitgebreid. De verwerende partij meent dat ook niet valt in te zien hoe de verzoekende partij in haar rechten zou geschonden zijn nu deze aanpassingen net tegemoet komen aan haar bezwaren en het bouwprogramma beperken. Daarnaast zouden de aanpassingen ook verenigbaar zijn met de goede ruimtelijke ordening. De verwerende partij merkt nog op dat de vergunning wordt verleend onder voorbehoud van alle burgerlijke rechten.

Tot slot stelt zij dat er geen afdoende reden is om aan te nemen dat de plannen onjuistheden of onduidelijkheden bevatten inzake de perceelsgrenzen, zodat zij terecht kon stellen dat de vergunning verleend wordt op basis van de ingediende plannen en de hierin opgenomen meetgegevens, en er aldus geen afpaling noodzakelijk is.

Beoordeling door de Raad

1.

Zowel uit de bewoordingen van artikel 4.3.1, §1, tweede lid VCRO als uit de toelichting tijdens de parlementaire voorbereiding bij het ontwerp van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen van de VCRO (*Parl.St. VI.Parl, 2013-2014, 2371, nr. 1, p. 34*) blijkt dat nog steeds enkel “beperkte” aanpassingen van de plannen mogelijk zijn tijdens de administratieve vergunningsprocedure. In de vermelde toelichting wordt een “beperkte aanpassing” beschouwd als “kleine planwijzigingen”.

2.

De verzoekende partij beperkt zich tot het stellen dat de planaanpassingen zoals door haar opgesomd niet als kleine planwijzigingen kunnen worden beschouwd en niet voldoen aan artikel 4.3.1, §1, derde lid VCRO. Zij maakt de stelling in haar uiteenzetting dat het geen beperkte planwijzigingen zouden zijn verder niet aannemelijk. Verder geeft zij zelf aan dat de aanpassingen tegemoet komen aan een door haar opgeworpen bezwaar. Uit de door haar gegeven opsomming blijkt bovendien dat de aanpassingen de beperking van oppervlaktes van de terrassen, de leefruimtes en de tuinberging inhoudt, naast de schrapping van een aantal slaapkamers.

Daarnaast toont de verzoekende partij op het eerste gezicht niet aan dat de verwerende partij artikel 4.3.1, §1, tweede en derde lid VCRO op een kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze heeft toegepast. Zij stelt dat de versmalling van het gebouw aan de achterzijde afbreuk doet aan de goede ruimtelijke ordening, maar overtuigt hierbij niet. Het loutere feit dat de leefruimtes hierdoor compacter worden, toont op zich immers niet aan dat er een negatieve impact zal zijn op de goede ruimtelijke ordening. Zij licht dit niet op concrete wijze toe en het valt niet in te zien hoe dit voor haar hinderlijk zou zijn op vlak van bouwdichtheid en het visueel-vormelijk aspect zoals ze zelf beweert.

De verzoekende partij toont evenmin aan dat de planwijzigingen kennelijk een inbreuk op de rechten van derden zouden betekenen. Het enkele feit dat het terras op de eerste verdieping wordt uitgebreid, met name met 2 m², volstaat niet om te besluiten dat de inkijk in haar woning en tuin hierdoor vergroot wordt. De verzoekende partij overtuigt aldus niet dat haar rechten door de aanpassingen worden geschaad.

Waar de verzoekende partij verwijst naar de schending van burgerlijke rechten wegens de inplanting van het terras, waarvan ze betwist dat het tot op 1,9 m van haar gevel komt, moet opgemerkt worden dat het niet aan de verwerende partij toekomt om, wanneer zij over een bouwaanvraag uitspraak doet, op te treden als rechter om vast te stellen of de subjectieve rechten van derden al dan niet worden geschonden. De berechting van geschillen over burgerlijke rechten, waaronder het eigendomsrecht, behoort tot de bevoegdheid van de hoven en rechtbanken, en niet tot die van het vergunningverlenend bestuursorgaan.

Gelet op het bovenstaande, heeft de verwerende partij op het eerste gezicht niet kennelijk onredelijk geoordeeld dat vermelde aanpassingen als beperkt kunnen worden aanzien en aanvaardbaar zijn. De verzoekende partij brengt alleszins geen concrete elementen aan die tot een andersluidend oordeel kunnen leiden.

3.

Tot slot toont de verzoekende partij niet aan dat de omstandigheid dat de precieze perceelgrenzen moeilijk te bepalen zouden zijn, tot gevolg heeft dat de verwerende partij niet met voldoende kennis van zaken de aangepaste plannen heeft kunnen beoordelen. Zij maakt evenmin op enige wijze aannemelijk dat de gegevens op deze plannen dermate zouden afwijken van de werkelijkheid dat de verwerende partij zich aldus zou gesteund hebben op onjuiste feitelijke gegevens.

Daarnaast mag de verwerende partij er in principe op vertrouwen dat een plan dat is opgemaakt en ondertekend door een beëdigd landmeter-expert gegevens bevat waarop ze zich kan baseren bij het nemen van een vergunningsbeslissing. Het gegeven dat de landmeter-expert vermeldt dat het *“aangewezen is om een afpaling van het perceel uit te voeren, waarbij in overeenstemming met de burens de nieuwe grenzen worden vastgelegd”*, doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststelling dat de verwerende partij op basis van de ingediende plannen met afdoende kennis van zaken de feitelijke gegevens van de vergunningsaanvraag heeft kunnen beoordelen.

Het middel is niet ernstig.

Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

In het derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 4.7.21, §1, 4.7.22 en 4.7.23, §1 VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet, en van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidbeginsel.

De verzoekende partij stelt in dit middel dat de verwerende partij het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar overneemt zonder te motiveren waarom zij zich bij dit verslag aansluit en zonder de overwegingen van dit verslag aan een eigen onderzoek en gemotiveerde beoordeling te onderwerpen. De verzoekende partij benadrukt dat zij een replieknota heeft neergelegd als antwoord op de gewijzigde plannen die werden ingediend na de hoorzitting van 17 januari 2017. Ze stelt dat de verwerende partij in haar beoordeling geen rekening heeft gehouden met de aanpassingen aan de terrassen die een negatieve impact hebben voor de verzoekende partij, en evenmin met de vermelde replieknota. De bestreden beslissing verwijst niet naar de (aanvullende) replieknota die de verzoekende partij heeft ingediend na het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en beperkt zich tot een letterlijke overname van dat verslag.

Tot slot stelt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing niet getuigt van zorgvuldige besluitvorming, aangezien de verwerende partij in haar motivering uitgaat van de initiële plannen zoals ingediend bij de aanvraag, en zodoende de aanpassingen van de oppervlaktes en de vermindering van het aantal slaapkamers niet in rekening brengt bij haar beoordeling.

2.

De verwerende partij meent dat niet duidelijk is welk belang de verzoekende partij bij het middel zou hebben gezien het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar gelijklopend is met de bestreden beslissing en uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij hier effectief kennis van heeft gekregen.

Daarnaast argumenteert de verwerende partij dat geen enkele bepaling in de VCRO of andere regeling oplegt dat de feitelijk en juridisch determinerende overwegingen van het verslag van de

provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in haar beslissing dienen te worden opgenomen. Evenmin dient zij uitdrukkelijk aan te geven waarom zij het verslag al dan niet volgt.

De verwerende partij stelt dat ze in de bestreden beslissing de uitdrukkelijke motieven heeft weergegeven op grond waarvan zij haar beslissing heeft genomen. Ook blijkt volgens haar uit de bestreden beslissing wel degelijk dat zij met de replieknota van de verzoekende partij, ingediend na de hoorzitting, rekening heeft gehouden. Op de eerste bladzijde van de beslissing wordt dit vermeld. Voorts benadrukt zij dat zij van alle stukken van het dossier kennis neemt, en dat vermelde replieknota in het administratief dossier is opgenomen. Ook blijkt uit de notities van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar tijdens de hoorzitting dat de argumenten inzake de planaanpassingen, de bouwvrije zijdelingse strook en de mogelijke hinderaspecten, reeds opgeworpen door de verzoekende partij tijdens de hoorzitting, wel degelijk werden gehoord. Ze meent dat ze deze elementen uitdrukkelijk heeft beoordeeld en afdoende gemotiveerd in de beslissing, zodat duidelijk blijkt waarom zij zich niet bij het standpunt van de verzoekende partij heeft aangesloten. De omstandigheid dat de verzoekende partij een andere mening heeft, maakt de motivering niet onwettig. Tot slot stelt ze dat de relevante ruimtelijke elementen reeds door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar zijn onderzocht en dat het standpunt van de verzoekende partij geen nieuwe elementen bevatte.

Beoordeling door de Raad

1.

De verwerende partij verwijst in de bestreden beslissing uitdrukkelijk naar *“het eensluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 6 januari 2017”*. Hiermee wordt aangegeven dat zij kennis heeft genomen van het verslag en de inhoud ervan en er zich bij aansluit, wat getuigt van een eigen beoordeling door de verwerende partij. Het gegeven dat de motieven van de bestreden beslissing volledig overeenstemmen met de beoordelingen in het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, doet, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij meent, aan de vorige conclusie geen afbreuk. Niets belet de verwerende partij immers om de beoordeling van de aanvraag in het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar te volgen en het zich eigen te maken. Er bestaat in dit verband geen vereiste dat de deputatie moet motiveren waarom zij het verslag volgt.

De verzoekende partij stelt daarnaast dat de verwerende partij haar replieknota van 27 januari 2017, ingediend na de hoorzitting, niet vermeldt. Evenwel wordt in de bestreden beslissing wel degelijk melding gemaakt van de *“replieken ingediend naar aanleiding van en/of geformuleerd tijdens de hoorzitting”*. Daarnaast is deze replieknota van 27 januari 2017 als stuk 12 opgenomen in het administratief dossier, zodat op het eerste gezicht moet vastgesteld worden dat de verwerende partij wel degelijk kennis had van het standpunt van de verzoekende partij. Waar de verzoekende partij wijst op de na de hoorzitting ingediende gewijzigde plannen en opwerpt dat de verwerende partij in haar beoordeling de hierbij doorgevoerde aanpassingen aan de terrassen uit het oog verliest, moet vastgesteld worden dat zij geen aanwijsbare gegevens naar voor brengt om deze stelling te staven.

Wat de replieknota van 13 januari 2017 betreft die de verzoekende partij heeft ingediend als antwoord op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, wordt vastgesteld dat in het verslag van de hoorzitting (stuk 11 van het administratief dossier) melding gemaakt wordt van deze repliek en de hierin opgenomen bezwaren zodat blijkt dat de verwerende partij hiervan kennis had. De loutere omstandigheid dat de bestreden beslissing de replieknota op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar niet uitdrukkelijk vermeldt, volstaat niet om tot een andere conclusie te komen. De verzoekende partij overtuigt met haar betoog niet dat de

verwerende partij de argumentatie in deze replieknota niet zou in rekening hebben genomen bij haar beoordeling.

2.

Evenmin kan de omstandigheid dat de bestreden beslissing de motieven van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar overneemt, zonder meer tot de conclusie leiden dat de verwerende partij zich bij haar beoordeling zou gesteund hebben op de initiële plannen zoals ingediend bij de aanvraag, in plaats van op de na dit verslag en de hoorzitting ingediende gewijzigde plannen. Deze gewijzigde plannen zijn als stuk 10 in het administratief dossier opgenomen en de verwerende partij verwijst ernaar in de bestreden beslissing.

Waar de verzoekende partij in haar uiteenzetting nog wijst op de voorwaarde opgelegd in de bestreden beslissing dat de wooneenheden op de verdiepingen als éénslaapkamerappartement worden vergund, toont zij hier op het eerste gezicht niet mee aan dat met de betrokken vermindering van het aantal slaapkamers in de gewijzigde plannen geen rekening werd gehouden. In de bestreden beslissing wordt overigens uitdrukkelijk aangehaald dat na de hoorzitting beperkt aangepaste plannen werd neergelegd, waarop de appartementen aangepast werden.

3.

Zoals de verzoekende partij zelf aangeeft, vereist de motiveringsplicht daarnaast niet dat het vergunningverlenend bestuursorgaan punt per punt dient te antwoorden op de argumenten van de beroepsindiener. Het volstaat dat uit de bestreden beslissing kan worden afgeleid waarom de argumenten niet werden aanvaard. De verzoekende partij toont met haar betoog op het eerste gezicht niet aan dat de motivering van de bestreden beslissing zou steunen op onjuiste gegevens of niet afdoende is, in acht genomen haar bezwaren.

Het middel is niet ernstig.

B. Hoogdringendheid

Aangezien in het vorige onderdeel de middelen van de verzoekende partij niet ernstig worden bevonden, is een onderzoek naar de hoogdringendheid niet verder aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 3 oktober 2017 door de zesde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zesde kamer,

Elien GELDERS

Karin DE ROO